

Bruxelles, den 31. juli 2025
(OR. en)

11315/25
ADD 1

Interinstitutionel sag:
2025/0244 (NLE)

COPEN 202
DROIPEN 79
JAI 1042
ENV 704
RELEX 1009

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	29. juli 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2025) 434 annex
Vedr.:	BILAG til Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 434 annex.

Bilag: COM(2025) 434 annex

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.7.2025
COM(2025) 434 final

ANNEXES 1 to 2

BILAG

til

Forslag til Rådets afgørelse

**om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention om
strafferetlig beskyttelse af miljøet**

134. samling i Ministerkomitéen**Luxembourg, den 13.-14. maj 2025****Europarådets konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet****PRÆAMBEL**

Europarådets medlemsstater og de øvrige parter, der undertegner denne konvention,

som henviser til Reykjavik-erklæringen, der blev vedtaget på det 4. topmøde mellem Europarådets stats- og regeringschefer (den 16.-17. maj 2023 i Reykjavik), hvori Europarådets stats- og regeringschefer erklærede, at de er fast besluttet på at styrke deres arbejde i Europarådet med hensyn til miljøets menneskerettighedsaspekter, identificere de udfordringer, som den tredobbelte verdensomspændende krise med forurening, klimaændringer og tab af biodiversitet giver anledning til, og bidrage til udviklingen af fælles reaktioner herpå,

som henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ETS nr. 5, 1950) og protokollerne hertil, konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (ETS nr. 104, 1979) og Europarådets landskabskonvention (ETS nr. 176, 2000),

som henviser til den europæiske konvention om udlevering af lovovertrædere (ETS nr. 24, 1957) og protokollerne hertil, den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager (ETS nr. 30, 1959) og protokollerne hertil, den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkning (ETS nr. 70, 1970), den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager (ETS nr. 73, 1972) og strafferetskonventionen om korruption (ETS nr. 173, 1999), konventionen om IT-kriminalitet (ETS nr. 185, 2001) og protokollerne hertil samt Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme (CETS nr. 198, 2005).

som henviser til konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (ETS nr. 108, 1981) og protokollen om ændring af konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (CETS nr. 223, 2018),

som henviser til følgende henstillinger fra Ministerkomitéen til Europarådets medlemsstater: Henstilling R (88) 18 om juridiske personers ansvar for lovovertrædelser, der begås som led i udførelsen af deres aktiviteter, henstilling R (96) 8 om kriminalitetsbekæmpelse i Europa i en omskiftelig tid, henstilling Rec (2001)11 om ledende principper for bekæmpelse af organiseret kriminalitet, henstilling CM/Rec (2014)7 om beskyttelse af whistleblowere,

henstilling CM/Rec (2022)9 om beskyttelse af vidner og personer, der samarbejder med retsvæsenet samt henstilling CM/Rec (2022)20 om menneskerettigheder og miljøbeskyttelse, som henviser til Europarådets Ministerkomités resolution (77) 28 om strafferettens bidrag til miljøbeskyttelse,

som henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 2398 (2021) og henstilling 2213 (2021) "Håndtering af spørgsmål om strafferetligt og civilretligt ansvar i forbindelse med klimaændringer", resolution 2477 (2023) og henstilling 2246 (2023) "Væbnede konflikters indvirkning på miljøet" og henstilling 2272 (2024) "Integrering af menneskers ret til et sikkert, rent, sundt og bæredygtigt miljø i Reykjavik-processen", hvori staterne opfordres til at anerkende økocid, som allerede er omfattet af lovgivningen i visse af Europarådets medlemsstater, og som drøftes på internationalt plan,

som tager hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, hvori der er fastsat høje standarder for beskyttelse af menneskerettighederne og miljøet,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1203 af 11. april 2024 om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om erstatning af direktiv 2008/99/EF og 2009/123/EF,

som henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (1992) og konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (1998),

som henviser til De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (2000) og De Forenede Nationers konvention mod korruption (2003),

som henviser til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) (1973) og De Forenede Nationers konvention om den biologiske mangfoldighed (1992),

som henviser til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL, 1973) og protokollerne hertil, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS-konventionen, 1974), De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS, 1982), konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer (1992) og Hongkongs internationale konvention om sikker og miljømæssigt forsvarlig ophugning af skibe (2009),

som henviser til konventionen om fysisk beskyttelse af nukleart materiale og senere ændringer (1979), konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (1979), Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget (1987), Basel-konventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf (1989), konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af grænserne (1991), konventionen om nuklear sikkerhed (1994), den fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald (1997), Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte (2001) og Minamatakonventionen om kviksølv (2013),

som henviser til principperne i erklæringen fra De Forenede Nationers konference om det menneskelige miljø (1972) og De Forenede Nationers Rio-erklæring om miljø og udvikling (1992),

som henviser til Parisaftalen, der blev vedtaget på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP 21) den 12. december 2015 og åbnet for undertegnelse den 22. april 2016, Glasgowklimaftalen, der blev vedtaget på COP 26, resultatet af den første globale statusopgørelse, der blev vedtaget på COP 28, og den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, der blev vedtaget af parterne i De Forenede Nationers konvention om den biologiske mangfoldighed den 18. december 2022,

som henviser til følgende resolutioner fra De Forenede Nationers Generalforsamling: A/RES/75/196 af 16. december 2020 med titlen "Styrkelse af De Forenede Nationers program for kriminalitetsforebyggelse og strafferet, navnlig dets tekniske samarbejdskapacitet", A/RES/76/185 af 16. december 2021 med titlen "Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, der påvirker miljøet", A/RES/76/300 af 28. juli 2022 med titlen "Menneskers ret til et rent, sundt og bæredygtigt miljø", og A/RES/77/325 af 25. august 2023 med titlen "Bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter",

som henviser til følgende resolutioner fra FN's Økonomiske og Sociale Råd: Resolution 2013/40 af 25. juli 2013 "Kriminalitetsforebyggelse og strafferetlig reaktion på ulovlig handel med beskyttede vilde dyr og planter", resolution 2008/25 af 24. juli 2008 "Internationalt samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig international handel med skovprodukter, herunder træ, vilde dyr og planter og andre skovbiologiske ressourcer" og resolution 1996/10 af 23. juli 1996 "Strafferettens rolle i beskyttelsen af miljøet",

som henviser til Kyotoerklæringen om fremme af kriminalitetsforebyggelse, strafferet og retsstatsprincippet: Hen imod gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget på FN's 14. kongres om kriminalitetsforebyggelse og strafferet, der afholdtes den 7.-12. marts 2021 i Kyoto, Japan,

som henviser til følgende resolutioner fra Partskonferencen under De Forenede Nationers konvention om Bekæmpelse af Grænseoverskridende Organiseret Kriminalitet: Resolution 11/3 af oktober 2022 med titlen "Resultaterne af de fælles tematiske drøftelser i arbejdsgruppen af regeringseksperter vedrørende teknisk bistand og arbejdsgruppen om internationalt samarbejde om anvendelsen af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet til forebyggelse og bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, der påvirker miljøet", resolution 31/1 af maj 2022 fra Kommissionen for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet med titlen "Styrkelse af den internationale retlige ramme for internationalt samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter" samt resolution 10/6 af oktober 2020 med titlen "Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, der påvirker miljøet, og som er omfattet af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet", og

som anerkender staternes primære rolle og ansvar i forbindelse med fastlæggelsen af deres politikker og strategier til forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet,

som tager hensyn til de eksisterende undersøgelser om omkostningerne ved miljøkriminalitet,

som anerkender, at aktiviteter i forbindelse med organiseret miljøkriminalitet hindrer og underminerer staternes bestræbelser på at beskytte miljøet, fremme retsstatsprincippet og opnå bæredygtig udvikling,

som anerkender, at miljøkriminalitet har en negativ indvirkning på økonomien, folkesundhed, menneskers sikkerhed, fødevarerikkerhed, eksistensgrundlag og levesteder,

som anerkender den grundlæggende rolle, som et effektivt internationalt samarbejde spiller i forebyggelsen og bekæmpelsen af miljøkriminalitet, og med henblik herpå anerkender betydningen af at håndtere, tackle og effektivt reagere på internationale udfordringer og barrierer, der hindrer et sådant samarbejde,

som også anerkender de vigtige bidrag fra andre relevante interessenter, herunder den private sektor, civilsamfundet, ikkestatslige organisationer, medierne, den akademiske verden og det videnskabelige samfund, til forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet,

som også anerkender, at civilsamfundet, herunder ikkestatslige miljøorganisationer, spiller en vigtig rolle med hensyn til at bidrage til at øge offentlighedens bevidsthed om miljøspørgsmål og med hensyn til forebyggelse og afsløring af miljøkriminalitet,

som anerkender betydningen af, at juridiske personer udviser rettidig omhu for at sikre beskyttelsen af miljøet og forebygge miljøovertrædelser,

som anerkender, at miljøkriminalitet i stigende grad har ekstraterritoriale virkninger og kan antage form af international ulovlig handel, som sammen med den tiltagende nedbrydning (klimaændringer, erosion af biodiversiteten, udtømming af naturressourcer, ødelæggelse af levesteder osv.) skaber behov for almindelige minimumsstandarder i strafferetten som led i en fælles og samarbejdsbaseret international ramme,

som anerkender, at miljøkriminalitet kan antage mange former, som lovgivningen skal identificere, definere og kriminalisere på en klar, effektiv og forholdsmæssig måde under fuld overholdelse af legalitetsprincippet,

som anerkender, at visse forsætlige handlinger, der er omfattet af denne konvention, kan forårsage særlig alvorlig skade på miljøet, og at dette bør anerkendes som en særlig grov strafbar handling,

er blevet enige om følgende:

Kapitel I – Formål, anvendelsesområde, definitioner og ikkeforskelsbehandling

Artikel 1 – Konventionens formål

1. Konventionens formål er:
 - (a) effektivt at forebygge og bekæmpe miljøkriminalitet,
 - (b) fremme og styrke det nationale og internationale samarbejde om bekæmpelse af miljøkriminalitet,
 - (c) fastsætte minimumsregler, der skal vejlede staterne ved udformningen af deres nationale lovgivning,og derved fremme og øge beskyttelsen af miljøet.
2. For at sikre, at parterne gennemfører konventionens bestemmelser effektivt, indeholder konventionen en særlig overvågningsmekanisme.

Artikel – 2 Konventionens anvendelsesområde

1. Denne konvention finder anvendelse på forebyggelse, afsløring, efterforskning, retsforfølgning og sanktionering af strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention.
2. Denne konvention finder anvendelse i fredstider og i situationer med væbnet konflikt, krig eller besættelse.

Artikel 3 – Definitioner

I denne konvention forstås ved:

- (a) "ulovlig": overtrædelse af en national lov, en forskrift, en administrativ bestemmelse eller en afgørelse truffet af en kompetent myndighed med henblik på at beskytte miljøet. Adfærden betragtes som ulovlig selv i tilfælde, hvor den udføres efter tilladelse fra en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvis

tilladelsen er opnået på svingagtig vis eller ved korruption, afpresning eller tvang,

- (b) "vand": alle former for overfladevand, herunder vandløb, søer, vandreservoirer, kystnære vandområder, alle grundvandsforekomster og alle marine farvande, herunder oceaner og have,
- (c) "økosystem": et dynamisk system af plante-, dyre- og mikroorganismesamfund og disses abiotiske miljø, der vekselvirker som en funktionel enhed. Det omfatter naturtyper, levesteder for arter og artsbestande,
- (d) "affald": ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med, agter at skille sig af med eller er forpligtet til at skille sig af med.

Artikel 4 – Princippet om ikke-forskelsbehandling

Parternes gennemførelse af bestemmelserne i denne konvention sikres uden forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, sprog, alder, religion, politisk eller anden anskuelse, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, seksuel orientering, helbredstilstand, handicap eller anden status.

Kapitel II – Integrerede politikker og tilvejebringelse af data

Artikel 5 – Omfattende og samordnede politikker

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for at vedtage og gennemføre effektive, omfattende og samordnede politikker, der omfatter passende foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af enhver strafbar handling som omhandlet i denne konvention.
2. Parterne træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre passende mekanismer til brug for koordination og samarbejde på strategisk og operationelt plan mellem alle deres kompetente myndigheder, der er involveret i forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention. Sådanne mekanismer har til formål at:
 - (a) sikre en fælles forståelse af forholdet mellem strafferetlig og administrativ håndhævelse samt fastlæggelse af fælles prioriteter og praksis,
 - (b) udveksle oplysninger til strategiske og operationelle formål inden for rammerne af national ret, herunder databeskyttelsesregler, og
 - (c) informere om bedste praksis.
3. Parterne tager skridt til at udpege eller oprette et eller flere officielle organer med ansvar for koordination, gennemførelse, overvågning og evaluering af politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af enhver strafbar handling som omhandlet i denne konvention under hensyntagen til deres forfatningsmæssige traditioner, retssystemer og nationale forhold.
4. Foranstaltninger, der træffes i henhold til denne bestemmelse, skal inddrage alle relevante aktører såsom statslige organer, nationale, regionale og lokale parlamenter og myndigheder, herunder retsvæsenet, offentlige anklagere, retshåndhævende myndigheder og, hvor det er relevant, ikkestatslige organisationer og andre relevante organisationer og enheder.
5. Parterne tager skridt til at udpege specialiserede efterforskningsenheder, anklagere og dommere til at arbejde med forebyggelse, efterforskning, retsforfølgning og

pådommelse af strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention under hensyntagen til deres forfatningsmæssige traditioner, retssystemer og nationale forhold, og under behørig hensyntagen til reglerne for retlige aktørers status og funktioner.

Artikel 6 – National strategi

Parterne træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for at fastlægge og offentliggøre en national strategi for forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention, der omfatter:

- (a) målene og prioriteterne for den nationale politik på dette område,
- (b) de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder,
- (c) de ressourcer, der er behov for, og hvordan man vil støtte specialiseringen af faggrupper med hensyn til håndhævelse,
- (d) ordninger for regelmæssig evaluering af, om målene for en sådan national strategi nås, og
- (e) bistand fra internationale netværk, der beskæftiger sig med spørgsmål, der er direkte relevante for forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention og dermed forbundne overtrædelser.

Artikel 7 – Ressourcer

Parterne afsætter tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at forebygge og bekæmpe enhver strafbar handling som omhandlet i denne konvention.

Artikel 8 – Uddannelse af faggrupper

1. Parterne sørger for passende og regelmæssig tværfaglig, teknisk og juridisk uddannelse for de relevante faggrupper, der beskæftiger sig med forebyggelse, afsløring, efterforskning, retsforfølgning og pådommelse af strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention under behørig hensyntagen til reglerne for retlige aktørers status og funktioner.
2. Parterne tilskynder til, at undervisning i koordineret samarbejde mellem flere instanser indgår i den uddannelse, der er omhandlet i denne bestemmelses stk. 1, for at muliggøre en omfattende og hensigtsmæssig håndtering af henvisninger i sager vedrørende strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention.

Artikel 9 – Tilvejebringelse af data og forskning

1. Med henblik på implementeringen af denne konvention forpligter parterne sig til:
 - (a) med regelmæssige mellemrum at indhente relevante statistiske data om sager vedrørende strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention, og
 - (b) fremme forskning inden for miljøkriminalitet med henblik på at undersøge de grundlæggende årsager og virkninger, forekomst og domfældelsesprocenter samt effektiviteten af de foranstaltninger, der træffes for at implementere denne konvention.
2. Parterne giver Komitéen af Kontraherende Parter som omhandlet i denne konventions artikel 46 de oplysninger, der er indhentet i henhold til denne bestemmelse.

3. Parterne træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de oplysninger, der indhentes i henhold til denne bestemmelse, er offentligt tilgængelige.

Kapitel III – Forebyggelse

Artikel 10 – Almindelige forpligtelser

Parterne træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge, at enhver fysisk eller juridisk person begår en strafbar handling som omhandlet i denne konvention, eventuelt i samarbejde med civilsamfundet og ikke-statslige organisationer.

Artikel 11 – Oplysningsaktiviteter

1. Parterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at fremme eller tilrettelægge oplysnings- og bevidstgørelseskampagner vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet, hvor det er relevant i samarbejde med civilsamfundet og ikke-statslige organisationer.
2. Parterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en bred formidling i den brede offentlighed af oplysninger om de foranstaltninger, der er til rådighed for at forebygge strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention.

Kapitel IV – Materiel strafferet

Afsnit 1 – Forurening, produkter og stoffer

Artikel 12 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig forurening

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig udledning, emission eller tilførsel af en mængde materialer eller stoffer, energi eller ioniserende stråling til luft, jord eller vand, der forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 13 – Strafbare handlinger i forbindelse med markedsføring af produkter, der er i strid med miljøkravene

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig markedsføring i strid med et forbud eller et andet krav, der har til formål at beskytte miljøet, af et produkt, hvis anvendelse medfører udledning, emission eller tilførsel af en mængde materialer eller stoffer, energi eller ioniserende stråling til luft, jord eller vand, der forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luft-, vand- eller jordkvaliteten eller på dyr eller planter som følge af produktets anvendelse i større omfang, navnlig flere brugeres anvendelse af produktet, uanset deres antal, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 14 – Strafbare handlinger i forbindelse med kemiske stoffer

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere retsstridig og forsætlig fremstilling, markedsføring eller tilgængeliggørelse på markedet, import, eksport eller anvendelse af regulerede kemiske stoffer, enten alene eller i blandinger og varer, herunder deres inkorporering i varer, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning, når en sådan adfærd er forbudt efter national lovgivning, der har til formål at beskytte miljøet, og som forårsager eller kan

forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter.

2. Parterne kan angive de nationale bestemmelser, som de beslutter at anvende i henhold til denne bestemmelses stk. 1, og underrette sekretariatet herom.

Artikel 15 – Strafbare handlinger i forbindelse med radioaktivt materiale eller radioaktive stoffer

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig fremstilling, produktion, forarbejdning, håndtering, anvendelse, opbevaring, oplagring, transport, import, eksport eller bortskaffelse af radioaktivt materiale eller radioaktive stoffer, når en sådan adfærd forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 16 – Strafbare handlinger i forbindelse med kviksølv

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig fremstilling, anvendelse, oplagring, import eller eksport af kviksølv, kviksølvforbindelser og kviksølvblandinger og produkter tilsat kviksølv, når en sådan adfærd forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 17 – Strafbare handlinger i forbindelse med ozonnedbrydende stoffer

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig produktion, markedsføring, import, eksport, anvendelse eller frigivelse af ozonlagsnedbrydende stoffer eller produktion, markedsføring, import eller eksport af produkter og udstyr, der indeholder eller kun kan fungere ved hjælp af sådanne stoffer, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 18 – Strafbare handlinger i forbindelse med fluorholdige drivhusgasser

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig produktion, markedsføring, import, eksport, anvendelse eller frigivelse af fluorholdige drivhusgasser eller markedsføring eller import af produkter og udstyr, der indeholder eller kun kan fungere ved hjælp af sådanne gasser, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Afsnit 2 – Affald

Artikel 19 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig indsamling, behandling, transport, nyttiggørelse, bortskaffelse eller overførsel af affald

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig indsamling, behandling, transport, nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald, herunder virksomhedstilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg, herunder operationer, der overtages af forhandlere eller agenter (håndtering af affald), som en strafbar handling i deres nationale lovgivning, i tilfælde hvor en sådan adfærd:
 - (a) vedrører farligt affald som defineret i national ret, og når der er tale om en ikke ubetydelig mængde eller
 - (b) vedrører andet affald end det, der er omhandlet i denne bestemmelses stk. 1, litra a), og forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade

eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter

2. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig overførsel af affald på tværs af grænserne som en strafbar handling i deres nationale lovgivning, i tilfælde hvor en sådan overførsel finder sted i en ikke ubetydelig mængde, uanset om det sker i form af en enkelt overførsel eller i form af flere overførsler, der ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Afsnit 3 – Anlæg

Artikel 20 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig drift eller lukning af et anlæg, hvor der udføres en farlig aktivitet

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig drift eller lukning af et anlæg, hvor der udføres en farlig aktivitet, når en sådan adfærd forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.
2. Parterne kan angive de nationale bestemmelser, som de beslutter at anvende i henhold til denne bestemmelses stk. 1, og underrette sekretariatet herom.

Artikel 21 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig drift eller lukning af et anlæg, hvor der arbejdes med farlige stoffer

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig drift eller lukning af et anlæg, hvor der opbevares eller anvendes farlige stoffer eller blandinger, når en sådan adfærd forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.
2. Parterne kan angive de nationale bestemmelser, som de beslutter at anvende i henhold til denne bestemmelses stk. 1, og underrette sekretariatet herom.

Afsnit 4 – Skibe

Artikel 22 – Strafbare handlinger i forbindelse med ophugning af skibe

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere en skibsreders retsstridige og forsætlige tilsidesættelse af sin forpligtelse til at opfylde de gældende krav om, at et skib skal ophugges på et skibsophugningsanlæg, der opfylder relevante miljøstandarder, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 23 – Strafbare handlinger i forbindelse med udtømning af forurenende stoffer fra skibe

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig udtømning af forurenende stoffer fra skibe som en strafbar handling i deres nationale lovgivning, i tilfælde hvor en sådan adfærd forårsager eller kan forårsage forringelse af vandkvaliteten eller skade på havmiljøet.

Kapitel 5 – Naturressourcer

Artikel 24 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig indvinding af overfladevand eller grundvand

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig indvinding af overfladevand eller grundvand, der forårsager eller kan

forårsage betydelig skade på overfladevandområdets økologiske tilstand eller potentiale eller på grundvandsforekomsters kvantitative tilstand, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 25 – Strafbare handlinger i forbindelse med handel med ulovligt fældet træ

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig markedsføring af ulovligt fældet træ eller træprodukter fremstillet heraf som en strafbar handling i deres nationale lovgivning, medmindre der er tale om en ubetydelig mængde.

Artikel 26 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig minedrift

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlige og forsætlige aktiviteter i forbindelse med minedrift, der kræver en miljøkonsekvensvurdering eller en tilsvarende miljøprocedure efter national ret, når de foretages uden en lovbestemt tilladelse for så vidt angår miljøaspekter efter national ret, og når de forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.
2. Parterne kan angive nationale bestemmelser, som de beslutter at anvende i henhold til denne bestemmelses stk. 1, og underrette sekretariatet herom.

Afsnit 6 – Biodiversitet

Artikel 27 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovligt drab på, destruktion, indfangning/-samling og besiddelse af beskyttede vilde dyr eller planter.

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovligt og forsættligt drab på, destruktion, indfangning/-samling eller besiddelse af en eller flere beskyttede vilde dyre- eller plantearter, herunder indsamling eller besiddelse af dele eller afstamninger heraf, medmindre adfærden vedrører en ubetydelig mængde af sådanne arter, idet der tages hensyn til deres bevaringsstatus, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 28 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig handel med vilde dyr eller planter.

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovligt og forsættligt salg eller udbud af en eller flere beskyttede vilde dyre- eller plantearter, eller indsamling eller besiddelse af dele eller afstamninger heraf, medmindre adfærden vedrører en ubetydelig mængde af sådanne arter, idet der tages hensyn til deres bevaringsstatus, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.
2. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsættlig handel på tværs af grænserne med beskyttede vilde dyre- eller plantearter eller dele eller afstamninger heraf, medmindre adfærden vedrører en ubetydelig mængde af sådanne arter, idet der tages hensyn til deres bevaringsstatus, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Artikel 29 – Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig forringelse af levesteder inden for et beskyttet område.

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsættlig forringelse af et levested inden for en beskyttet lokalitet eller forstyrrelse af beskyttede dyrearter inden for en beskyttet lokalitet som defineret

i national ret, når denne forringelse eller forstyrrelse er betydelig, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

2. Parterne kan udpege levesteder inden for et beskyttet område og beskyttede dyrearter, som de beslutter at henføre under denne bestemmelses stk. 1, og underrette sekretariatet herom.

Artikel 30 – Strafbare handlinger i forbindelse med invasive fremmede arter.

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig indførsel på det nationale område, markedsføring, hold, opdræt, transport, anvendelse, bytte, reproduktion, dyrkning, udsætning i miljøet eller spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, som i national lovgivning er defineret som problematiske for miljøet, når en sådan adfærd forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter, som en strafbar handling i deres nationale lovgivning.

Afsnit 7 – Særligt grove lovovertrædelser

Artikel 31 – Særligt grove lovovertrædelser

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere enhver af de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, som en særlig grov lovovertrædelse, når den begås forsætligt, og når en sådan lovovertrædelse forårsager ødelæggelse eller uoprettelig, udbredt og betydelig skade eller forårsager langvarig, udbredt og betydelig skade på et økosystem af betydelig størrelse eller miljømæssig værdi eller på et levested inden for et beskyttet område eller på luftens, jordens eller vandets kvalitet.

Afsnit 8 – Almindelige strafferetlige bestemmelser

Artikel 32 – Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovlig og forsætlig anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til at begå de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, som en strafbar handling.
2. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovligt og forsætligt forsøg på at begå de strafbare handlinger, der er omhandlet i konventionens artikel 12-21, 23-25, 28, stk. 2, og 30, som strafbare handlinger.
3. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at definere ulovligt og forsætligt forsøg på at begå de strafbare handlinger, der er omhandlet i konventionens artikel 27 og 28, stk. 1, som strafbare handlinger.

Artikel 33 – Jurisdiktion

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at fastlægge deres domstoles kompetence til at pådømme enhver strafbar handling, der er omhandlet i denne konvention, når den strafbare handling er begået:
 - (a) på deres område,
 - (b) om bord på et fartøj, der fører deres flag,
 - (c) i et fly, der er registreret i henhold til deres lovgivning, eller
 - (d) af en af deres statsborgere.

2. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at fastlægge deres domstoles kompetence til at pådømme enhver strafbar handling, der er omhandlet i denne konvention, når den forurettede er en af dens statsborgere.
3. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at fastlægge deres domstoles kompetence til at pådømme enhver strafbar handling som omhandlet i denne konvention, når de formodede lovovertrædere befinder sig på deres område og ikke kan udleveres til en anden stat alene på grundlag af deres nationalitet.
4. Når mere end en part påberåber sig kompetence til at pådømme en formodet strafbar handling som omhandlet i denne konvention afgør alle de berørte parter i behørigt samråd, hvor retsforfølgning mest hensigtsmæssigt kan finde sted.
5. Med forbehold af de almindelige folkeretlige regler udelukker denne konvention ikke strafferetlig kompetence, som en part udøver i medfør af sin nationale lovgivning.

Artikel 34 – Juridiske personers ansvar

1. Parterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i konventionen omhandlede strafbare handlinger, som for at skaffe dem vinding begås af enhver fysisk person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har:
 - (a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person,
 - (b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - (c) en kontrolbeføjelse inden for den juridiske person.
2. Ud over de i stk. 1 nævnte tilfælde træffer de kontraherende parter de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en juridisk person kan drages til ansvar, i situationer hvor manglende opsyn eller kontrol fra den i stk. 1 omhandlede fysiske persons side har gjort det muligt for en person, der handler på den juridiske persons vegne, at begå en strafbar handling som omhandlet i konventionen for at skaffe den juridiske person vinding.
3. Med forbehold af de parternes retsprincipper kan juridiske personers ansvar være strafferetligt, civilretligt eller administrativt.
4. Dette ansvar berører ikke det strafferetlige ansvar, der ifaldes af den fysiske person, som har begået den strafbare handling.

Artikel 35 – Sanktioner og foranstaltninger

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, når de begås af fysiske personer, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som tager hensyn til den strafbare handlingens grovhed. Sanktionerne skal omfatte fængsling og kan også omfatte økonomiske sanktioner.
2. Parterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at juridiske personer, som drages til ansvar efter artikel 34, pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har en afskrækkende virkning, hvilket skal omfatte strafferetlige eller administrative økonomiske sanktioner og kan omfatte andre sanktioner, såsom:

- (a) udelukkelse fra at udøve erhvervsvirksomhed,
 - (b) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud,
 - (c) udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner, og inddragelse af tilladelser og godkendelser,
 - (d) anbringelse under retsligt tilsyn,
 - (e) likvidation efter retskendelse,
 - (f) suspension, inddragelse eller annullation af tilladelser eller godkendelser til at udøve aktiviteter, der har ført til den relevante strafbare handling,
 - (g) hvis det er i offentlighedens interesse, offentliggørelse af hele eller en del af en retsafgørelse vedrørende en miljølovovertrædelse, uden at dette berører reglerne om privatlivets fred eller databeskyttelse, eller
 - (h) en forpligtelse til at indføre due diligence-ordninger for at forbedre overholdelsen af miljøstandarder.
3. Parterne træffer i videst muligt omfang inden for deres nationale retssystemer sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at muliggøre indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af:
- (a) redskaber, dvs. ethvert formuegode, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvis, til at begå en eller flere strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention og
 - (b) udbytte fra strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention, eller formuegoder, hvis værdi svarer til dette udbytte.
4. Parterne træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for i overensstemmelse med deres nationale lovgivning at medtage genoprettelse af miljøet blandt de sanktioner og foranstaltninger, der gælder for fysiske og juridiske personer, efter følgende bestemmelser:
- (a) den kompetente myndighed kan påbyde genoprettelse af miljøet i forbindelse med en strafbar handling som omhandlet i denne konvention på visse betingelser, og
 - (b) den kompetente myndighed kan håndhæve et påbud om genoprettelse af miljøet, som ikke er blevet efterkommet, over for den person, der er genstand for påbuddet, eller denne person kan pålægges andre strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner i stedet for eller som supplement hertil.

Artikel 36 – Skærpende omstændigheder

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en eller flere af følgende omstændigheder, for så vidt de ikke allerede udgør en del af gerningsindholdet i lovovertrædelsen, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret kan tages i betragtning som skærpende omstændigheder ved fastsættelsen af sanktionerne for de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention:
- (a) den strafbare handling forårsagede alvorlig og udbredt eller alvorlig og langvarig eller alvorlig og uoprettelig skade på et økosystem,
 - (b) den strafbare handling blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation,

- (c) gerningsmanden benyttede falske eller forfalskede dokumenter, da den strafbare handling blev begået,
 - (d) den strafbare handling blev begået af en offentligt ansat eller offentligt ansatte under udøvelsen af deres hverv,
 - (e) gerningsmanden er tidligere blevet endeligt dømt for strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention, eller
 - (f) den strafbare handling gav eller forventedes at give betydelige økonomiske fordele eller forhindre betydelige udgifter, direkte eller indirekte, i det omfang sådanne fordele eller udgifter kan fastslås.
2. Den skærpende omstændighed, der er omhandlet i denne bestemmelses stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på den strafbare handling, der er omhandlet i konventionens artikel 31.

Artikel 37 – Tidligere domme afsagt i en anden kontraherende stat

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at give mulighed for at tage hensyn til endelige domme, der er afsagt af en domstol i en anden af de kontraherende stater i relation til strafbare handling, der er omhandlet i denne konvention, ved fastsættelse af sanktionerne.

Kapitel V – Efterforskning, retsforfølgning og procesret

Artikel 38 – Indledning og fortsættelse af retssager

Parterne træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at efterforskning af strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, eller retsforfølgning af gerningsmænd, ikke er betinget af en anmeldelse, og at sagen kan fortsætte, selv om anmeldelsen trækkes tilbage.

Artikel 39 – Ret til at deltage i retssager

Parterne træffer de nødvendige lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning for at give personer, der har en tilstrækkelig interesse i, eller som hævder, at der er tale om krænkelse af en rettighed, samt ikkestatslige organisationer, der arbejder for miljøbeskyttelse, ret til at deltage i straffesager vedrørende strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention, i det omfang de nævnte processuelle rettigheder for sådanne personer og organisationer findes i parternes nationale retssystemer i sager om andre strafbare handlinger, f.eks. som civil part i en straffesag.

Kapitel VI – Internationalt samarbejde

Artikel 40 – Internationalt samarbejde i straffesager

1. Parterne samarbejder i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention og ved anvendelse af relevante internationale og regionale forskrifter om samarbejde i straffesager og ordninger, der er aftalt på grundlag af ensartet eller gensidig lovgivning og interne love, i videst muligt omfang med henblik på:
 - (a) at forebygge, bekæmpe og retsforfølge lovovertrædelser som omhandlet i denne konvention, herunder indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation,
 - (b) at beskytte og yde bistand til vidner og personer, der anmelder de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, og samarbejder med retsvæsenet,

- (c) at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger omfattet af denne konvention, og
 - (d) fuldbyrdelse af relevante strafferetlige domme afsagt af parternes retsinstanser.
2. Hvis en part, der gør udlevering eller gensidig retshjælp i straffesager betinget af, at der foreligger en traktat, modtager en anmodning om udlevering eller retshjælp i straffesager fra en part, med hvilken den ikke har en sådan traktat, kan den i fuld overensstemmelse med sine forpligtelser efter folkeretten og på de betingelser, der er fastsat i den anmodede parts nationale lovgivning, betragte denne konvention som retsgrundlag for udlevering eller gensidig retshjælp i straffesager for så vidt angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, og kan med de fornødne ændringer anvende artikel 16 og 18 i De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet med henblik herpå.

Artikel 41 – Videregivelse af oplysninger

1. En part kan inden for rammerne af sin interne lovgivning uden forudgående anmodning videregive oplysninger, der er indhentet i forbindelse med dens egne efterforskninger, til en anden kontraherende part, når den er af den opfattelse, at videregivelsen af sådanne oplysninger kan hjælpe den modtagende part med at forebygge strafbare handlinger som omhandlet i denne konvention, eller med at indlede eller gennemføre efterforskning eller retsforfølgning vedrørende sådanne strafbare handlinger, eller at denne videregivelse kan føre til en anmodning om samarbejde fra den pågældende part i henhold til artikel 40 i denne konvention.
2. En part, der modtager oplysninger i henhold til denne bestemmelses stk. 1, fremsender sådanne oplysninger til sine kompetente myndigheder, således at der kan indledes en retssag, hvis oplysningerne anses for at være relevante, eller de kan tages i betragtning i relevante civil- og strafferetlige sager.
3. Den meddelende part kan i medfør af national ret fastsætte betingelser for, hvordan den modtagende myndighed må anvende oplysningerne. Den modtagende part er bundet af disse betingelser.

Artikel 42 – Databeskyttelse

En parts videregivelse af personoplysninger i overensstemmelse med artikel 40 og 41 i denne konvention må kun finde sted, hvis betingelserne i gældende lovgivning og internationale aftaler om beskyttelse af personoplysninger er opfyldt.

Kapitel VII – Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 43 – Bestemmelser om de forurettedes stilling i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning i straffesager

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte de forurettedes rettigheder og interesser i alle faser af efterforskningen og straffesagen i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, navnlig ved:
- (a) at informere dem om deres rettigheder og om de tjenester, der er til rådighed for dem, om behandlingen af deres klage efter anmodning herom, de strafbare forhold, der rejses tiltale for, og status for straffesagen, medmindre en sådan underretning i særlige tilfælde kan have negativ indvirkning på den korrekte behandling af sagen, og deres rolle heri samt udfaldet af deres sager,

- (b) at gøre det muligt for dem på en måde, der er i overensstemmelse med de processuelle regler i national ret, at blive hørt, at fremlægge dokumentation og at vælge, hvordan deres synspunkter, behov og bekymringer kan fremlægges og tages i betragtning, direkte eller via en mellemmand,
 - (c) at give dem passende støttetjenester, således at deres rettigheder og interesser bliver behørigt præsenteret og taget i betragtning, og
 - (d) at sikre, at der er foranstaltninger til rådighed til at beskytte de forurettede og deres familiemedlemmer mod sekundær og gentagen viktimisering, intimidering og gengældelse.
2. Parterne træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de forurettede fra deres første kontakt med de kompetente myndigheder har adgang til oplysninger om relevante retslige og administrative procedurer.
 3. Parterne sikrer, at de forurettede har adgang til retshjælp, når de er part i en straffesag. Betingelserne eller procedurereglerne for, at forurettede kan få adgang til retshjælp, fastlægges i national ret.
 4. Parterne træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ofre for en strafbar handling som omhandlet i denne konvention, der er begået på en anden parts område end den, hvor de har bopæl, kan indgive en anmeldelse til de kompetente myndigheder i deres bopælsstat, hvis de ikke kan gøre det i den stat, hvor den strafbare handling blev begået, eller i tilfælde af en grov lovovertrædelse i henhold til den pågældende parts nationale lovgivning, hvis de ikke ønsker det.
 5. Parterne træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at give medlemmer af grupper, sammenslutninger, foreninger eller statslige eller ikke-statslige organisationer mulighed for at bistå og/eller støtte de forurettede under straffesager, såfremt de giver samtykke hertil, vedrørende de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, medmindre der er truffet en begrundet afgørelse om det modsatte.

Artikel 44 – Beskyttelse af vidner

1. Parterne træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at yde effektiv og passende beskyttelse mod enhver form for mulig gengældelse eller intimidering af vidner i straffesager vedrørende strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, og, hvis det er relevant, for deres pårørende og andre nærtstående personer.
2. Denne bestemmelses stk. 1 finder også anvendelse på forurettede, for så vidt som de er vidner.

Artikel 45 – Beskyttelse af personer, der anmelder lovovertrædelser eller samarbejder med retsvæsenet

Parterne træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv og passende beskyttelse af dem, der anmelder de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne konvention, eller på anden måde samarbejder med de efterforskende eller retsforfølgende myndigheder.

Kapitel VIII – Overvågningsmekanisme

Artikel 46 – Komité af Kontraherende Parter

1. Komitéen af Kontraherende Parter skal bestå af repræsentanter for parterne i denne konvention.
2. Komitéen af Kontraherende Parter indkaldes af Europarådets generalsekretær. Det første møde afholdes senest et år efter denne konventions ikrafttræden, når den 10. underskriver har ratificeret den. Den træder derefter sammen, når mindst en tredjedel af parterne eller generalsekretæren anmoder herom.
3. Komitéen af Kontraherende Parter vedtager selv sin forretningsorden.
4. Enhver part, der ikke er medlem af Europarådet, skal bidrage til finansieringen af Komitéens aktiviteter. Bidrag fra parter, der ikke er medlem af Europarådet, fastlægges i fællesskab af Ministerkomitéen og den part, der ikke er medlem.

Artikel 47 – Andre repræsentanter

1. Europarådets Parlamentariske Forsamling, menneskerettighedskommissæren, Den Europæiske Komité for Kriminalitetsproblematikker (CDPC) samt andre relevante mellemstatslige udvalg under Europarådet udpeger hver en repræsentant til Komitéen af Kontraherende Parter.
2. Ministerkomitéen kan indbyde andre af Europarådets organer til at udpege en repræsentant til Komitéen af Kontraherende Parter efter høring af sidstnævnte.
3. Repræsentanter for civilsamfundet, og navnlig ikke-statslige organisationer, kan optages som observatører i Komitéen af Kontraherende Parter efter den procedure, der er fastsat i Europarådets relevante regler.
4. Repræsentanter, der er udpeget i henhold til denne bestemmelses stk. 1-3, deltager i møderne i Komitéen af Kontraherende Parter uden stemmeret.

Artikel 48 – Komitéen af Kontraherende Parters opgaver

1. Komitéen af Kontraherende Parter skal føre tilsyn med implementeringen af denne konvention. I Komitéen af Kontraherende Parters forretningsorden fastsættes proceduren for evaluering af implementeringen af denne konvention.
2. Komitéen af Kontraherende Parter letter indsamling, analyse og udveksling af oplysninger, erfaringer og god praksis mellem staterne for at forbedre deres kapacitet til at beskytte miljøet ved hjælp af straffelovgivningen.
3. Komitéen af Kontraherende Parter skal i givet fald også:
 - (a) komme med forslag til at lette eller forbedre den effektive anvendelse og gennemførelse af konventionen, herunder afdækning af eventuelle problemer samt virkningerne af erklæringer, der er afgivet i henhold til konventionen og
 - (b) udtale sig om ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af konventionen samt fremme udveksling af oplysninger om betydelige udviklingstendenser for så vidt angår jura, politik eller teknologi.
4. Parterne modtager bistand fra Europarådets sekretariat til udførelse af deres funktioner ifølge denne bestemmelse.
5. CDPC holdes regelmæssigt underrettet om de aktiviteter, der er nævnt i denne bestemmelses stk. 1-3.

Kapitel IX – Forholdet til andre folkeretlige traktater

Artikel 49 – Forholdet til andre folkeretlige traktater

1. Denne konvention berører ikke rettigheder og forpligtelser, der følger af folkeretlig sædvaneret og andre internationale konventioner, som parterne i denne konvention er eller bliver parter i, og som indeholder bestemmelser om spørgsmål, der er omfattet af denne konvention.
2. Parterne i denne konvention kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med hinanden vedrørende de forhold, der er omhandlet af denne konvention, med henblik på at supplere eller styrke dens bestemmelser eller fremme gennemførelsen af de principper, som den indeholder.
3. Intet i denne konvention berører staters og enkeltpersoners rettigheder, forpligtelser og ansvar i henhold til folkeretten.

Kapitel X – Ændringer af konventionen

Artikel 50 – Ændringer af konventionen

1. Ethvert forslag til ændring af denne konvention, som forelægges af en part, meddeles Europarådets generalsekretær, som videresender det til Europarådets medlemsstater, enhver underskriver, enhver part, Den Europæiske Union, enhver stat, der opfordres til at undertegne denne konvention i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 53, og enhver stat, der opfordres til at tiltræde denne konvention i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 54.
2. Europarådets Ministerkomité behandler den foreslåede ændring og kan efter samråd med de kontraherende parter, som ikke er medlemmer af Europarådet, vedtage ændringen med det flertal som kræves i henhold til artikel 20, litra d, i Europarådets statut.
3. Teksten til enhver ændring, der vedtages af Ministerkomitéen i overensstemmelse med denne bestemmelses stk. 2, skal fremsendes til parterne til godkendelse.
4. Enhver ændring vedtaget i henhold til denne bestemmelses stk. 2 træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på en måned fra den dato, hvor alle parter har meddelt deres accept af ændringsforslaget til generalsekretæren.

Kapitel XI – Afsluttende bestemmelser

Artikel 51 – Konventionens retsvirkninger

1. Bestemmelserne i denne konvention berører ikke bestemmelser i national ret og bindende internationale retsfor skrifter, der allerede er i kraft eller kan træde i kraft, hvorefter personer indrømmes gunstigere rettigheder med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet.
2. Parter, der er medlemmer af Den Europæiske Union, anvender i deres indbyrdes forbindelser Den Europæiske Unions regler på de områder, der er omfattet af denne konvention. Dette berører ikke den fulde anvendelse af denne konvention i deres forbindelser med andre parter.

Artikel 52 – Bilæggelse af tvister

1. Det gælder for enhver konflikt som måtte udspringe af anvendelsen eller fortolkningen af bestemmelserne i denne konvention, at de involverede parter først søger den løst ved forhandling, forlig, voldgift eller andre former for mindelige løsninger som parterne accepterer efter gensidig overenskomst.
2. Europarådets Ministerkomité kan fastlægge forligsprocedurer til brug for parterne i en tvist, hvis der er enighed herom.

Artikel 53 – Undertegnelse og ikrafttræden

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af Europarådets medlemsstater, de ikke-medlemsstater, der har deltaget i dens udarbejdelse, og Den Europæiske Union.
2. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Europarådets generalsekretær.
3. Denne konvention træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor 10 undertegnende parter, herunder mindst otte af Europarådets medlemsstater, har udtrykt deres samtykke til at være bundet af konventionen i overensstemmelse med denne bestemmelses stk. 2.
4. For enhver stat, der er nævnt i denne bestemmelses stk. 1, eller Den Europæiske Union, der på et senere tidspunkt afgiver tilsagn om at blive forpligtet af denne, træder denne konvention i kraft den første dag i måneden efter udløbet af et tidsrum på tre måneder fra datoen for deponeringen af ratifikations, accept- eller godkendelsesinstrumentet.

Artikel 54 – Tiltrædelse af konventionen

1. Efter denne konventions ikrafttræden kan Europarådets Ministerkomité, efter at have rådført sig med parterne i denne konvention og opnået deres enstemmige samtykke, opfordre enhver stat, der ikke er medlem af Europarådet, og som ikke har deltaget i udarbejdelsen af denne konvention, til at tiltræde denne konvention ved en afgørelse, der træffes med det flertal, der er omhandlet i artikel 20, litra d), i Europarådets statut, og med enstemmighed blandt repræsentanterne for de parter, der har ret til at sidde i Ministerkomitéen.
2. For enhver stat, der tiltræder konventionen, træder den i kraft den første dag i måneden efter udløbet af et tidsrum på tre måneder fra datoen for deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet hos Europarådets generalsekretær.

Artikel 55 – Territorial anvendelse

1. Enhver stat eller Den Europæiske Union kan på tidspunktet for undertegnelse eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument angive, inden for hvilket område eller hvilke områder denne konvention skal finde anvendelse.
2. Enhver part kan på et senere tidspunkt ved erklæring til Europarådets generalsekretær udvide det geografiske anvendelsesområde for denne konvention med ethvert andet område som er angivet i erklæringen, og hvis internationale relationer hører ind under den pågældende parts ansvar, eller på hvis vegne parten har bemyndigelse til at give tilsagn. For så vidt angår et sådant område træder konventionen i kraft den første dag i måneden efter udløbet af et tidsrum på seks måneder fra den dato, hvor generalsekretæren har modtaget erklæringen.

3. Enhver erklæring, der afgives i henhold til ovenstående to stykker, kan, for så vidt angår ethvert område, der er anført i en sådan erklæring, tilbagetrækkes ved notifikation stilet til Europarådets generalsekretær. Tilbagekaldelsen får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af en sådan underretning.

Artikel 56 – Forbehold

1. Der kan ikke tages forbehold med hensyn til bestemmelser i denne konvention med undtagelse af bestemmelserne i denne bestemmelses stk. 2 og 3.
2. Enhver stat eller den Europæiske Union kan på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet ved erklæring indgivet til Europarådets generalsekretær angive, at der tages forbehold for retten til ikke at anvende, eller kun i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder at anvende, bestemmelserne i artikel 33, stk. 1, litra d), i denne konvention.
3. På grundlag af sin harmoniserede lovgivning kan en regional integrationsorganisation og dens medlemsstater på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær præcisere:
 - (a) rækkevidden af udtrykket "ulovlig" i denne konventions artikel 3, litra a), og
 - (b) rækkevidden af begreberne "national lovgivning", "nationale bestemmelser", "beskyttet" og "krav", der anvendes til at definere strafbare handlinger i henhold til artikel 13 og 14, artikel 19-22 og artikel 26-30 i denne konvention.
4. En part kan ophæve et forbehold helt eller delvist ved indgivelse af en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær. Erklæringen får virkning fra den dato, hvor den modtages af generalsekretæren.

Artikel 57 – Opsigelse

1. Enhver part kan på ethvert tidspunkt opsig denne konvention ved notifikation til Europarådets generalsekretær.
2. En sådan opsigelse træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af underretningen.

Artikel 58 – Notifikation

Europarådets generalsekretær giver meddelelse til Europarådets medlemsstater, ikke-medlemsstater som har deltaget i udarbejdelsen af konventionen, undertegnende stater, kontraherende stater, den Europæiske Union, og alle stater der er blevet opfordret til at undertegne konventionen, om:

- (a) enhver undertegnelse,
- (b) deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter,
- (c) enhver dato for ikrafttræden af konventionen i henhold til artikel 53 og 54,
- (d) enhver ændring, der vedtages i overensstemmelse med artikel 50, og datoen for en sådan ændrings ikrafttræden,

- (e) ethvert forbehold og enhver tilbagekaldelse af et forbehold, der er taget i henhold til artikel 56,
- (f) enhver opsigelse modtaget i henhold til bestemmelserne i artikel 57, eller
- (g) enhver anden handling, underretning eller meddelelse, der vedrører denne konvention.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i [...], den [...] [202x] på engelsk og fransk, idet begge tekster skal have samme gyldighed, i ét eksemplar, der deponeres i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekretær fremsender bekræftede genparter heraf til Europarådets medlemsstater, til de ikke-medlemsstater, der har deltaget i udarbejdelsen af denne konvention, til Den Europæiske Union samt til de stater, der er blevet opfordret til at tiltræde denne konvention.

BILAG 2

Forbehold vedrørende definitionen af visse udtryk i Europarådets konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet

I overensstemmelse med artikel 56, stk. 3, i konventionen om strafferetlig beskyttelse af miljøet ("konventionen") erklærer Den Europæiske Union, at begrebet "national ret", der anvendes til at definere udtrykket "ulovlig" i konventionens artikel 3, litra a), for Den Europæiske Unions vedkommende skal forstås som EU-ret, der bidrager til forfølgelsen af et af målene for Unionens politik på miljøområdet som fastsat i artikel 191, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, samt en lov eller administrativ bestemmelse i en EU-medlemsstat eller en afgørelse truffet af en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvorved den relevante EU-ret gennemføres. Det samme gælder for begreberne "national lovgivning" og "nationale bestemmelser", der anvendes til at definere den relevante adfærd i konventionens artikel 14, 19, 20, 21, 26, 29 og 30. Desuden skal begreberne "beskyttet" og "krav", der anvendes til at definere den relevante adfærd i konventionens artikel 13, 22, 27, 28 og 29, fortolkes i overensstemmelse med national ret som defineret ovenfor.